

OPONENTSKÝ POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Veroniky Sochorové: *Divadlo Minor po roce 1989 (Proměny inscenačního stylu)*

Diplomová Veroniky Sochorové *Divadlo Minor po roce 1989 (Proměny inscenačního stylu)* se – jak napovídá název práce – zabývá inscenační praxí tohoto pražského loutkového divadla. Sochorová na příkladu čtyř režisérů představuje základní umělecké tendence, jimiž Minor za poslední dvě dekády prošel. V centru jejího zájmu je po jedné příkladové inscenace režisérů Karla Makonje, Jana Jirků, Davida Drábka a Jiřího Adámka. Autorka vždy stručně představí uměleckou tvorbu uvedených divadelníků a následně provede analýzu vybraných inscenací. Všechny zvolené inscenace pak reflektuje i co do adekvátnosti vůči divácké cílové skupině. Samotnou analýzu profilových inscenací předchází stručné dějiny Divadla Minor od jeho založení po nástup K. Makonje a uzavírá ji přílohová část. Tu tvoří fotografie k jednotlivým profilovým inscenacím, životopisy zmíněných režisérů a soupis inscenací Divadla Minor (1990-2012).

V roli oponenta Veroniky Sochorové selhávám. Autorčinu práci považuji za velmi dobrou, vyzrálou rozvrženou i zpracovanou a především – velmi čtivou. Oceňuji penzum základního výzkumu, jenž v rámci přípravy své práce Sochorová učinila, i způsob formálního a obsahového naplnění její diplomové práce.

Drobné problémy se vyskytují v poznámkovém aparátu – refrénovitým problému absolventských prací na KDV. Sochorová občas zamění deník za jiný „pravidelník“ a naopak (viz např. str. 31 a poznámka číslo 65, kde z časopisu *Scéna* cituje jako by se jednalo o deník), při opakovaném citátu z téhož zdroje nepoužívá zkrácený tvar (viz např. poznámky č. 67 a 72). Opakuji – jedná se ale o drobné problémy, které v kontextu dalších prací jsou zanedbatelné.

Diplomovou práci *Divadlo Minor po roce 1989 (Proměny inscenačního stylu)* Veroniky Sochorové velmi rád doporučuji k obhajobě. V současné chvíli vážám mezi celkovým hodnocením výborně/velmi dobře.

V Praze, dne 4. 9. 2012

Mgr. Jan Jiřík